

[Hagen Hagensen]

vi nu i dag drøfter ved anden behandling her i tinget.

Vi er tilfredse med, at vi er nået det stykke af vejen. Jeg vil gerne om det foreliggende lovforslag sige, at vi synes navnlig, det er godt, at det er blevet en ret at få beskikket en sagfører under hele sagens forløb. Vi finder også, at det er rigtigt, når vi i betænkningen udtaler, at voldtægtsofferet skal have adgang til at blive ledsaget af en hvilken som helst person, hun dertil måtte udpege, under de ofte ikke særlig behagelige undersøgelser hos læger, der skal finde sted, efter at voldtægt er begået.

Vi finder også, der er grund til at beskytte den, der har været udsat for denne særlig nedværdigende form for vold, derved, at vedkommendes identitet, så vidt det overhovedet lader sig gøre, forbliver skjult for os alle sammen. Derfor er vi tilfredse med, at der gennemføres et navneforbud og også et forbud mod gengivelse på anden måde, der kunne røbe personens identitet.

Når dette er sagt, vil jeg også gerne sige, at vi havde ønsket, at man var gået noget videre, og at man også havde beskyttet andre ofre for vold på den måde, at man også havde givet dem adgang til at få en beskikket hjælper til at bistå sig under dette ofte ikke særlig behagelige at skulle møde voldsmanden i retten. Jeg vil i det hele taget sige, at jeg tror, vi på dette område må sørge for, at vi tager mere hensyn til dem, som volden er gået ud over – vold taget i videste forstand – end vi skal tage til dem, der har begået volden. Jeg håber da på, at vi senere hen kommer til at gå videre med at beskytte voldsofferne og også søge at undgå, at vold overhovedet bliver begået. Jeg tror, at en skærpelse af retsplejeloven på den ene eller den anden måde, således at der sker hurtigere retsforfølgning i sager om vold, kan hjælpe til med at få forholdene klart.

Jeg siger dette meget trygt, efter at vi har set, at der i et nylig udkommet nummer af Juristen og Økonomen fra så kompetent side som rigsadvokaten og den hos ham tjenstgørende statsadvokat er kommet en oversigt over, hvordan det er gået med behandling af voldssager herhjemme. Der er for langt mellem gerning og samfundets reaktion. Jeg håber på, at disse undersøgelser, der klart viser et behov for, at vi går videre, end vi er gået

med dette lovforslag, fører med sig, at vi snarest muligt vil gøre det.

Jeg hilser som sagt denne del af beskyttelsen af volds ofre velkommen og håber på, at vi i løbet af meget kort tid også må tage videre skridt frem ad vejen for at beskytte personer, der er ofre for vold, fremfor måske, som vi har været tilbøjelige til, at tage hensyn til dem, der begår volden. Det er der ikke nogen grund til at gøre.

Knud Lind (FP):

Ved førstebehandlingen den 11. december 1979, sp. 2003 og 2010, nævnede hr. Bernhard Baunsgaard, at han havde fået rettet politiets lærebog angående politiets behandling af anmeldelser fra kvinder angående voldtægt og især, at der i lærebogen stod, at anmeldelser fra kvinder om voldtægt måtte tages med den største forsigtighed, fordi faren for falsk anmeldelse her var større end i andre forhold.

Jeg har siden spændt ventet på dokumentation fra hr. Bernhard Baunsgaards side angående disse rettelser, men har endnu ikke fået den. Jeg håber, hr. Bernhard Baunsgaard inden tredjebehandlingen af hensyn til troværdigheden vil dokumentere sine påstande.

Ebba Strange (SF):

Også fra SFs side kan vi udtrykke tilfredshed med, at sagen omkring hjælp til voldtagne kvinder nu er havnet dér, hvor den er havnet her ved andenbehandlingen. Det er en sag, der både i offentligheden og ikke mindst i kvindebevægelsen – og også herinde i folketingets retsudvalg – har været til debat i flere år efterhånden.

Ved førstebehandlingen gav jeg udtryk for nogle af de betæneligheder, der nu netop er blevet taget højde for ved de ændringsforslag, som justitsministeren har stillet, og som er tiltrådt af et flertal i udvalget. Det er klart, at det er vi kun tilfredse med. Vi er også tilfredse med den bemærkning, der er kommet i betænkningen, om, at voldtægtsofre skal have ret til at blive ledsaget af en person, som de selv vælger, som de selv har tillid til, når de skal til de ofte meget belastende undersøgelser, som følger med, når de anmelder voldtægt.

En af de ting, jeg har lyst til at sige til slut under denne anden behandling, er, at nu er